FREDAGEN DEN 13:DE

EN ROMAN AV THOMAS W. LAWSON

BEMYNDIGAD ÖVERSÄTTNING AV H. FLYGARE.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

"Ser du, Jim", fortsatte han med mycket allvar, "det finns en liten hemlighet, som jag aldrig yppat för dig. Sanningen är den, att jag inte är pålitlig än inte så pålitlig, att jag kan föra det gamla huset Randolph & Randolphs talan. Ja, skratta du, du som är och alltid har varit sv fast och stadig som gamle broussmannen John Harvard pv universitetets borggård, du som på måndags morgonen till punkt och pricka vet hvad du skall göra lördags aftonen och alla de mellanliggande dagarna och nätterna och som även gör det. Jim, sedan jag börjat min verksamhet på börsen, har jag kommit under fund med att samma för Sydstaternas barn egendomliga spelpassion, som kröp i min farfars blod och kom honom att på återresan från en av sina utflykter till New York, fastän han inte hade mera jord och slavar än han behövde, sätta in sin jord och sina slavar — och även min farmors — på ett hasardspel, som han förlorade, därmed ändrande den brownleyska familjens hela framtid, dessa samma spelpassionsmikrober har även jag i blodet, och när de börja gnaga och klösa, har jag svårt att behärska mig; och, Jim", — nu började de stora svarta ögonen plötsligt gnistra — "om de där mikroberna slippa loss, blir det skandal på börsen — lita på det!"

Bob hade kastat tillbaka sitt vackra huvud, och de fina näsborrarna vidgade sig som om han vädrat strid. Läpparna skilde sig så pass mycket, att man kunde se kanten av de vita tandraderna, och i ögonens djup skymtade en mörkröd låga, som gav ungefär samma intryck som man får, då man om natten ser bortåt en svart vägsträcka och plötsligt upptäcker signallantärnan på ett lokomotiv, som svängt om kröken.

Två gånger förr, långt tillbaka i våra universitetsdagar, hade jag skymtat denne Bobs lede frestare. Den ena gången var vid ett pokerspel uppe på våra rum, då några klasskamrater från New York sökt göra honom pank, tack vare deras bättre kassor. Den andra var på Pequot House i New London strax före en universiteternas kapprodd, då en liga från Yale sammangaddat sig mot Bob med pänningens och hånets hot, tills den vanligen så betänksamme ynglingen övergav sin jämna lunk och skrämde mig, vars anslag var i dollars vad hans var i cents, med totalsumman av de vad han tecknat innan han klarat rummet från Yalepängar och kommit till sans med det bleka ansiktet sköljt av kallsvett. Detta tilldragelser hade fallit mig ur minnet, ty jag hade ansett dem som vanliga förlöpningar, vartill en hetlevrad ungdom kan göra sig skyldig under dylika förhållanden. Men då jag såg på Bob den dag han sökte övertyga mig om att Randolph & Randolphs affär icke skulle vara säker i hans vård, kan jag inte neka till att jag blev förbryllad. Jag hade ansett min gamle studiekamrat icke endast som den i intellektuellt avseende bäst rustade man jag någonsin träffat, utan även som besjälad av den finaste hederskänsla, och jag kunde inte tänka mig möjligen av att han skulle känt sig frestad att handskas orätt med andras tillhörigheter. Jag hade dock alltid haft för vana att låta Bob göra som han ville, och jag sökte icke övertala honom att ingå i vår firma som verklig kompanjon.

Efter fem år, under vilka allt i så väl merkantilt som socialt avseende gått oss så väl som vare sig Bob eller jag kunnat begära, beredde jag mig på att åter ta min vän mellan skål och vägg för att bevisa honom, att nu var den tid inne, då han skulle hjälpa mig på allvar. Men just då inträffade någonting besynnerligt — en av dessa oförklarliga händelser, som Gud stundom finner för gott att införa på sina barns levnadsstigar — dessa stigar, som tillförene lupit så raka och oskymda som kungsvägar, på vilka man icke behöver begagna kikare för att se vart det bär; en av dessa tilldragelser, som då man blickar tillbaka på dem överstiga allt människoförstånd.

Det var en vacker lördag i juli månad och Bob och jag hade nyss "packat in" för dagen och berett oss på att möta mrs. Randolph på min jakt för att tillsammans med henne göra en utflykt till vårt landställe vid Newport. Då vi stego ut från hans kontor, anmälde en av bokhållarna, att en dam nyss kommit in ach särskilt bett att få tala med mr. Brownley.

"Hvem skall nu det kanna vara, som kommer så här dags på lördagen, just då alla människor skynda att utbyta affärslivets hetta och smuts mot mat och frisk luft på landet?" mumlade Bob. Och så sade han: "Bed henne stiga in."

I nästa minut fick han svar på sin fråga.

En dam steg in i rummet.

"Mr. Brownley?" Hon väntade ett ögonblick för att förvissa sig om att han var virginiern.

Bob bugade sig.

"Jag är Beulah Sands från Sands Landing i Virginia. Er släkt känner min släkt så pass väl, mr. Brownley, att ni nog skall ge mig en plats."

"Är det domaren Lee Sands'?" frågade Bob och räckte fram handen.

"Jag är domare Lee Sands' äldsta dotter", svarade hon med den ljuvaste röst jag någonsin hört, en av dessa mjuka, porlande röster, som sända inbillningen på jakt efter taltrasten för att sedan komma den att dröja vid dammen nedanför fallet, lyssnande till det instrument av mossa och källkrasse, som skicka sina bubblande kadenser ned bland skummet och virvlarna. Kanhända var det den sydländska brytningen, som knackade av hörnen och kanterna på vissa ord och helt vårdslöst andra glida samman, kanhända var det denna, som gav rösten dess intagande klarhet — nog av, det var den mest överraskande och ovanliga röst jag någonsin hört. Innan jag blev fullt medveten om den unga flickans utsökta skönhet, hade denna hennes röst trollat sig väg in i min hjärna, likt doften av någon bedärande österländsk vällukt. Natur, yttre förhållanden och den garanti, som ligger i ett lyckligt äktenskap, ha alltid samverkat till att göra mig trogen mot min äkta hälft, men då jag stod där tyst som en stum människa och iakttog detaljerna av den skönhet, som utmärkte denna unga främling, vilken så plötsligt uppenbarat sig på mitt kontor, föll det mig in, att där stod en kvinna ägnad att upplysa de män, som icke kunna förstå den där pilen, som i alla tider utan föregående varning stundom trängt in i männens hjärta och själ — jag menar kärleken vid första anblicken. Om icke Katherine Blaire, hustrun och modern— Katherine Blaire Randolph, som fyllde min känslovärld liksom augustisolen fyller den gamla trädgården med ljuv värme och svalkande skugga — om hon icke funnits till, så vågar jag, då jag nu långt efteråt blickar tillbaka på det förflutna, fråga: vem vet, om icke även jag drivits från mitt tröga yankee-blods säkra ankargrund och kommit ut på djupt vatten?

Den skönhet, cynikern förhånar, beror ofta på betraktarens öga och är ej stort annat än en produkt av kalkljus, inbillning, begär, men Beulah Sands' skönhet jävade alla inkast, låg utom räckhåll för all analys och glänste klart som aftonstjärnan i skymningsstunden. Av medellängd, flickaktig och dock fulländad i formerna, fyllig och rund men till följd av de väl avvägda proportionerna undandragande sig varje anklagelse för "gott hull" — sådan var hennes figur. Huvudet, omgivet och krönt av en rikedom av i mörkt guld glänsande hår, vilade på en hals, som skulle ha förefallit kort, om icke dess smärta pelare höjt sig så behagfullt från bröstets och axlarnas tjusande linjer. Men det var dock vid ansiktet, framför allt vid ögonen, som blicken helst dröjde. Ansiktet var törnrosfärgat med gropar i de runda kinderne, som inlade en lesende gensaga mot det om vemod vittnande draget kring munnen, vilken senare kanske kunnat anses väl stor, om icke läpparnas form varit så intagande. Den raka näsan med de fina näsborrarna, den breda pannan, den fasta käken, föga spetsande sig i hakan, tydde på värdighet och beslutsamhet i förening med en för en kvinna ovanlig trohet mot föresatsen. En sådan sammanställning av panna, käk och näsa hörde till det ovanliga. Om den förekommit hos en man, skulle den drivit honom att söka sitt yrke på det tättade lägret. Men det vackraste av allt hos Beulah Sands var hennes ögon — stora, klara, mycket grå och mycket blå, vittnande om hennes personlighets rika begåvning, fulla av leenden och tårar och andekraft och passion; ena ögonblicket så öppna och oskyldiga, spredo de glans över ett blont madonnaansikte, i det andra, sedda genom de ovanligt långa kolsvarta ögonbrynen, smekte, koketterade, lockade de. Efteråt kom jag underfund med, att ycket av denna flickas rent fysiska dragningskraft låg i den sällsamma blandningen av engelsk blondhet och andalusiska färgskiftningar, ehuru den mera bestående hemligheten av hennes charm utgjordes av den andens höghet, som även de slöaste sinnen måste förnimma. Då hon den där eftermiddagen för länge i väriden sedan stod inne på mitt kontor och såg på Bob, behagligt obesvärad i sin gråa dräkt, huvudet täckt av en barett med gråa plymer och mjuka spetsar kring hals och händer, var hon mycket förfinad, utomordentligt anslående och, ehuru en sydstatsbo av renaste vatten, dock mycket olik den brunetta flickan från Dixilandet.

Denna flicka, som den där lördagen i juli månad kom in på vårt kontor, just som Bob Brownley och jag skulle företaga vår tilltänkta utfärd, och som var bestämd att inverka på min väns hittills ganska jämt flytande levnadsflod och förvandla den till en omväxling av brusande strömdrag och stilla dödvatten, var i sanning den mest intagande varelse man kan tänka sig. Min uppfattning delades nog också av Bob, ty hans ögon voro som fastnitade vid hennes ansikte. Hon slog ned de svarta ögonhåren, som om de varit en slöja, och fortfor:

"Mr. Brownley, jag har nyss kommit hit från Sands Landing. Jag vill mycket gärna tala med er i en affärsangelägenhet. Jag har med mig ett brev till er från min far. Om ni är upptagen av annat, kan jag nog vänta tills om måndag, fastän", och nu slogs den svarta slöjan upp och visade de halvt leende, halvt bedjande ögonen, "jag nog ville så snart som möjligt underställa er mitt ärende.

Det låg ett nästan bönfallande uttryck i den förtjusande rösten, och det var alldeles oemotståndligt. Båda voro vi villiga att glömma, att lunchen väntade oss på "Tribesman".

"Stig in på mitt kontor, miss Sands, och jag står till ert förfogande," sade Bob, i det han öppnade dörren mellan våra båda rum. Efter att ha skickat en biljett till min hustru för att underrätta henne om att vi komme att dröja en eller ett par timmar, satte jag mig att vänta på Bob ute i den för allmänheten tillgängliga kontorslokalen, och det blev en lång väntan. Halvtimmen blev till timme, och det dröjde ännu en timme, innan Bob och miss Sands kommo ut. Sedan han satt henne i en droska och underrättat kusken om namnet på hennes hotell, sade han till mig i en egendomligt betydelsefull ton: "Jim, jag måste tala vid dig, du måste ge mig ett gott råd. Tycker du inte, att vi begiva oss av till jakten nu, och vill du efter lunchen säga Kate, att vi ha affärer att överlägga om. Jag vill inte låta den där flickan vänta på svar längre än som nödvändigt, och jag kan inte svara, förrän jag meddelat mig med dig." — Efter lunchen satte vi oss i fören på övre däck, och Bob lättade sitt hjärta. Uttrycket är det riktiga, ty från den minut han satt miss Sands i droskan tills då, hade det legat i öppen dag till och med för min hustru, att hans tankar voro upptagna av någonting helt helt annat än vår lilla utflykt.

"Jim", började han med en röst, som darrade trots han bemödande att tala lugnt, "det är inte värt att försöka dölja, att jag är djupt gripen av den här saken och att jag vill göra allt vad jag kan för denna flicka. Jag behöver inte säga dig hur heligt vi måste anse det förtroende hon nyss givit mig. Då jag framlägger saken för dig, skall du inse dess helgd, och jag vet, att du kommer att uppfatta den på samma sätt som jag. Miss Sands måste förhjälpas från sina bekymmer.

Domaren Lee Sands, hennes far, är huvudman för den gamla sandska släkten i Virginia. Sands' i Virginia stryka icke på foten för någon annan familj där i landet eller annorstädes i fråga om vad som är av verkligt värde. De ha varit ansedda för begåvning, lärdom, pängar och god samhällsställning allt sedan Virginia började att koloniseras. De äro det bästa folket i hela vår stat. Det har blivit till ordspråk i Virginia, att en Sands till Sands Landing kan gå till domarvärdigheten, Förenta staternas senat eller guvernörens högsäte om han bara vill, och nästan alla manliga Sands ha beklädt någondera av dessa poster sedan många släktled tillbaka. Den nuvarande domaren har innehaft dem alla. Jag känner honom inte personligen, fastän mina släktingar och hans sedan många år tillbaka varit mycket införlivade med varandra. Sands Landing vid Jamesfloden ligger omkring femtio eng. mil högre upp än vårt hem. Domaren, Beulah Sands' far, är nära sjuttioårig, och jag har hört mina föräldrar säga, att han är en karlakarl av äkta virginiskt skrot och korn. På grund av sin förmögenhet — vad vi i Virginia kalla förmögenhet, en million eller så vid lag — har han varit ganska verksam som affärsman, och jag visste, innan hans dotter sade mig det, att han var god man för nästan alla de bästa godsen i vår del av landet. Efter vad hon talade om, ville det synas som om han särskilt lagt an på att upparbeta våra kolgruvor och järnvägar och att han synnerligen verksamt ingripit i bildandet av Havskustens luftlinie. Du känner till den järnvägen, ty din far var en av direktörerna, och jag tror, att ert hus försträckt en stor del av medlen. Nu är förhållandet det, Jim, att denna stackars flicka, som visst till helt nyligen tjänstgjort som sin fars sekreterare, just nu fåt veta, att den där kuppen Reinhart och hans anhang gjort, totalt ruinerat hennes far. Frisfallet har slukat hans egen förmögenhet och, vad värre är, även en million eller en och en halv million av honom anförtrodda medel och den gamle domaren — nå ja, du och jag kunna förstå hans belägenhet. Fastän, det är snt, du kanske inte kan det, ty du har inte satt dig in i vårt Virginialiv och den vördade ställning en sådan man som Sands intar. Du måste säta dig in i det, för att fullt förstå den skärseld, han nu lever i, och hans dotters förfärliga belägenhet, ty det vill synas att han, sedan han förrorade fotfästet, litat till henne i fråga om mod och idéer. Av mitt samtal med henne drar jag den slutsatsen, att hon har ett alldeles märkvärdigt förråd av tidsenliga affärsbegrepp, och på hennes beskrivning är jag övertygad om att den gamle domarens affärer äro hopplösa. Vet du, Jim, när det går omkull för den gamle mannen, blir det en bankrut, som kommer att skaka vår stat på mer än ett sätt.

Hittills har flickan burit slaget som en karl och ha lyckats inverka på sin far, så att han visar en utsida, som avvänder misstankarna från hans verkliga finansiella läge, ehuru hon säger, att Reinhart och dennes Baltimoreadvokat, att döma av det muskundslösa sätt, varpå de använt tumskruvarna för att komma åt hans aktier i Luftlinien, måte ha haft någon aning om att domaren är över bord. Den gamle herrn kan hålla sig uppe i sex månader till utan att riskera något av de återstående honom anförtrodda pänningarna, uppgående till ett par miljoner, och hans hustru, som är sjuk och svag, vet visserligen, att domaren har bekymmer, men anar icke hans verkliga ställning. Hans dotter säger, att då slaget föll på den där panikdagen, och Reinhart prässade ned aktierna till et minimum samt kastade ut hennes fars bankirer och meddelägare, Wilsons i Baltimore, på vägen, måste hon anstränga sig till det ytersta för att hindra sin far att gå från förståndet. Hon berättade, att hon i ter hela dygn höll honom instängd på deras rum i hotellet i Baltimore, för att han inte skulle söka upp Reinhart och dennes juridiske rådgivare, Rettybone, och döda dem båda, men att hon slutligen lyckades lugna honom, varefter de tillsammans gjorde upp sina planer.

(Forts.)

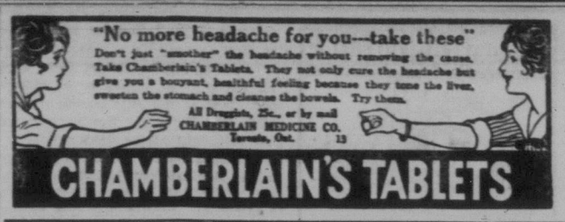

HEMLANDET.

(Forts. fr. sid. 6.)

de sig inte ens en gång om utan fortsatte. Men han skulle strax få se, att det inte var något skämt. Den angripande gav honom omedelbart ett slag, så att han föll omkull, tog postkorgen och sprang sin väg. Hr Karlsson, som är ofärdig, kunde inte sätta efter tjuven, men hann, innan denne avlägsnade sig, observera att han var maskerad med någon sorts vit bindel över ansiktet. Det belopp, som blev tjuvens rov, var 1,070 kr. 10 öre. Man är på bruket fast övertygad om att "rövaren" måste vara någon, som är mycket väl hemmastadd med förhållandena på platsen.

En smugglericentral? Hälsingörpolisen har enligt vad som meddelas över Malmö under utredning en omfattande smuggleriaffär, vilken bragt flera inträssanta upplysningar i dagen om smugglarnes arbetsmetoder. Det inträssantaste som framkommit härvidlag är emellertid att det i Hälsingborg skulle finnas en omfattande smugglericentral, om vilken den danska polisen nu va sina svenska kolleger erhållit detaljerade upplysningar. Man har redan länge vetat om detta företag, men först nu har man fått full klarhet i arbetsmetoderna. I Hälsingör äro sju personer anhållna. Två av dessa äro cykelhandlare och ha företagit smuggelinköpen, medan kamraterna huvudsakligen varit sysselsatta med att utsmuggla varorna till Sverige. Man har använt båtar och lastat sina varor ombord på kusten söder om Hälsingör. Hälsingborgscentralen ledes av två personer, vid namn Nilsson och Jönsson, som icke på något sätt velat dölja sin verksamhet. Nilsson har sålunda berättat att han på jämförelsevis kort tid insmugglat 10,000 cykelslangar från Danmark, och hans kompanjon förklarar att han under senaste halvåret haft en förtjänst på gott en halv miljon kronor. Denna summa har han kommit upp till genom att för en cykelslang, som i Danmark kostar 4 kr., i Sverige begära 15 kr., för ett automobildäck, 300 kr., i Danmark, begära 2,000 kr. i Sverige och för 1 kg. sackarin, som på andra sidan sundet kostar 300 kr., begära 900 kronor i Sverige.

Ett kärleksdrama i Linköping. Vid 8-tiden härom morgonen anträffades på Norra kyrkogården i Linköping liket av en 22-årig flicka, Aina Margareta Ringkvist, dotter till en gravstenshuggare. Vid den närmare undersökning av den döda befanns det, att hon hade ett skottsår bakom vänstra örat efter en revolverkula. Emellertid kunde intet vapen upptäckas i närheten. I hennes kläder anträffades ett brev, i vilket flickan meddelade sina föräldrar, att hon vid brevets mottagande av dem ej längre var i livet och att anledningen till hennes död vore, att hon var förälskad i en gift man, som därtill var fader till fyra barn. Detta brev synets ju visserligen tala för att självmord kunde föreligga, men då mannen i fråga, droskkusken Axel Karlsson, efterspanades i sin bostad i Timmerbäcken, var han spårlöst försvunnen, vilket tydde på ett sammanhang med Aina Ringkvists död. De under dagen verkställda förhören ådagalade, att Aina Ringkvist till flera uttalat sin förtvivlan över det liv hon förde och ur vilket hon ej såg någon återvändo samt meddelat sin avsikt att taga sitt liv. Emellertid ankom vid 9-tiden i afton till sitt av polisen bevakade hem den under dagen efterspanade Karlsson. Han hade ett skottsår i huvudet, vilket dock var av lindrig art. Han erkände utan omsvep, at than tagit Aina Ringkvists liv. De två älskade varandra, men då hustrun och barnen stodo i vägen för dera sförening, hade de överenskommit om att söka döden tillsammans. Mellan kl. 6 och 7 f. m. hade de begivit sig till den av Aina Ringkvists föräldrar inköpta gravplatsen på kyrkogården. Karlsson hade nu med en armérevolver avlossat ett par skott mot flickans huvud. Hon sjönk omedelbart ned livlös, och Karlsson riktade därefter revolvern mot sig själv och avlossade ett skott, som träffade honom i huvudet. Han blev emellertid ej dödligt sårad, utan begav sig från platsen och irrade ut i de omkring staden liggande skogspartierna, tills han mot aftonen under full förtvivlan över det skedda uppsökte hemmet, där han anhölls.

NORGE.

Hemsk eldsolycka i Kristiania. Från Kristiania telegraferas: En ohygglig eldsolycka inträffade härom aftonen i ett hus vid Fjäregaardsgaten här. En målarhustru skulle uppgöra eld i spiseln. Invid denna stod ett kärl med bensin. Denna antändes och inom ett ögonblick stod hela rummet i ljus låga. Tre små barn i åldern 2 till 8 år voro inne, och den förtvivlade modern störtade, då hon såg att det var omöjligt att själv rädda dem, ut efter hjälp, men då hon kom tillbaka var olyckan redan skedd och barnen innebrändes inför moderns ögon. Hela den hemska olyckan utspelades på en kvarts timme.

Den norska bombaffären. I den stora bombaffären ha statsadvokaterna nu utfärdat åtal mot svensken I. W. Persson, finnarna Waino Ilmari Pesonen, Hj. Wirkonen, J. Sandvik och Allan Emil Sundström, samtliga tilltalade för att ha anskaffat eller gömt sprängämnen i brottsligt avseende, dessutom för att ha medverkat till anskaffande av dylika ämnen, oaktat de visste eller måste antaga, att de voro avsedda för brottsliga gärningar. Dessutom äro de tilltalade för spioneri, i det de uppehållit sig i Norge som avlönade spioner och förmedlat korrespondens med tyska spionagenter. Saken kommer före vid Oslo lagmansrätt. Som försvarare för Persson har utsetts T. R. Holm och för de övriga advokaten Karsten Bjerke.

Norge hotas av hungersnöd. Vid ett i dagarna hållet möte i Kristiania med representanter för amten och de större städerna lämnade Norges ransoneringsdirektör följande märkliga upplysningar om landets livsmedelstillgångar: Sedan importen fullständigt avstannat, står Norge inför fullständig hungersnöd. Statens, kommunernas och de privata importörernas lager av spannmål utgör sammanlagt 130,000 ton och kommer endast att räcka i två månader, då månadsbehovet är 60,000 ton. Härtill komma de förråd, som finnas bland producenterna i landet, vilka dock äro svåra att få fram. Norge blir därför tvunget att tillgripa en ännu strängare ransonering än man varit tvungen till i något annat land.

DANMARK.

Danmark utan kaffe. Inom kort skall Danmark vara utan kaffe. Man hade hoppats att kunna få de cirka 40,000 säckar, som ligga i England, frigivna före jul, men förhandlingarna ha ännu icke fört till något resultat, varför man förbereder sig på en kaffelös period.

Stor lockout förestående i Köpenhamn. Härom dagen utbröt strejk i en tobaksfabrik i Köpenhamn, omfattande 700 arbetare. Arbetsgivareföreningen meddelar, att föreningen tisdagen den 11 dec. förklarar lockout, varigenom 7,000 arbetare vid övriga tobaksfabriker bli arbetslösa.

I Danmark rasade nyligen en orkanartad storm. I Ribe rev orkanen ned stora delar av koppartaket på domkyrkan, och staden ligger till följd av de skador som stormen åstadkommit på de elektriska ledningarna i mörker. Lemvik vid Limfjorden står under vatten.

FINLAND.

Överfallen på svenska medborgare i Finland. Med anledning av de husundersökningar, plundringar och mord, som förekommit i Finland av svenska medborgare under storstrejksdagarna, har utrikesdepartementet tillställt Sveriges representanter i Hälsingfors och Petrograd instruktioner om åtgärder till skydd för svenska undersåtar.

KONSTGJORDA LEMMAR införas **tullfritt.** SOLDATER och andra, som behöva dylika, böra skaffa sig de bästa som kunna erhållas. De varken skava, överhetta eller suga änden av den avtagna lemmen.

Tobaksvana lätt överkommen

En New Yorkbo av ster erfarenhet har skrivit en bok om huru tobak- eller snusvana lätt och fullständigt skall botas på tre dagar med gott resultat. Författaren, Edward J. Woods, 1606 B, Station E., New York City, sänder denna bok fritt.

Hälsan förbättras underbart efter nikotingiftet är ute från kroppen.

Lugn, lugn sömn, klara ögon, normal aptit, god matsmältning, manlig kraft, starkt minne och en allmän ökning i dugligheten är bland de fördelar, som rapporteras. Bli av med den nervösa känslan, intet mer behov av pipa, cigarr, cigarett, snus eller tuggtobak för att tillfredsställa den farliga känslan.

FRITT 2 FRITT

ILLUSTRERADE

NOVELTY, FRÖ- OCH BOK-KATALOGER

Nu färdiga för posten. Sänd oss edert namn och adress.

ALVIN SALES CO.

P.O.Box 56, Dept. SCT, Winnipeg, Man.

Understöd S. C. T.!

SPECIELLT TILLKÄNNAGIVANDE

Doktorerna Sweet & Norton, de Framstående Specialisterna, hava fört till Minneapolis alla sina underbara nya maskiner för behandlingen och undersökningen av sjuka personer. De underbara metoderna som tillämpas i Europas stora Kliniker, användas nu här till er tjänst. Det lönar sig väl för er att företaga en speciell resa till Minneapolis, till dessa Framstående Specialisters kontor, för att med säkerhet taga reda på, vad som fattas er. Sjuka personer borde begagna sig av detta goda tillfälle och omedelbart komma till Minneapolis och utröna vad som kan göras för dem.

HAR NI?
Maglidande eller Katarr?
Njur- eller blåsåkommor?
Rheumatism eller Leverlidande?
Tarmåkommor,
Förstoppning eller Mask?
Dåligt Blod, Finnar, Sår eller Blemmor?
Svaghet, Nervositet?
Ändtarmssjukdom?
Bräck?
Hosta eller Svaga Lungor?
Hemliga Sjukdomar?

ERT GODA TILLFÄLLE!

Om ni har någon djupsittande eller fördold sjukdom, som andra läkare ej kunnat diagnosera, så borde ni ej uraktlåta att konsultera Doktorerna Sweet & Norton, emedan med sin underbara stora X-Ray maskin dessa Framstående Specialister kunna se rätt in i er kropp, och de skola gärna meddela er, vilken åkomma ni har, samt huruvida ni kan botas eller ej.

$1,000.00 X-RAY-MASKIN

Brukas vid Undersökning och Behandling av Sjukdomar.

Om Ni eller någon medlem av Er familj är sjuk,

tag dem genast till dessa Framstående Specialisters kontor. De kunna ofta bota, när alla de andra läkarne misslyckas, och de skola sanningsenligt meddela eder, vad som kan göras för er, och om ni kan botas, så skola de bota er på snabbaste och bästa sätt, och fastän behandlingen kanske kostar er något mera, så är den dock i längden bäst och billigast.

Alla som äro sjuka, böra icke vänta en enda dag till. De borde komma till Minneapolis omedelbart och utröna vad dessa Framstående Specialister kunna göra för dem.

DOCTORS SWEET & NORTON

SPECIALISTER.

106 Washington Avenue So., - - - Minneapolis, Minn.

TIDER: 9 f. m.—7 e. m. Söndagar: 9—12.

SVENSKA TALAS.

MAGSJUKDOMAR

FÖRORSAKA MÅNGA TILLSTÅND som leda till

FÖRSTOPPNING, BLINDTARMSINFLAMMATION, HUVUDVÄRK, REUMATISM, NERVOSITET, SÖMNLÖSHET

Ni kan behandla symptom och icke fästa eder vid orsaken, tills ni dör. Ni kan taga medicin och besöka läkare, ignorerande naturen, tills ni är utfattig.

Men ni blir aldrig frisk, förrän orsaken till magsjukdomen är kurerad.

Beviset på detta faktum är att ingenting, som ni hittills gjort, har givit eder permanent bot.

VILL NI UPPMÄRKSAMMA DETTA PÅSTÅENDE?— VI BOTA

permanent varje fall, akut eller kroniskt, milt eller svårt, som följer vår kombinerade naturliga och vetenskapliga behandling. Ni behöver icke besöka oss, om vi ej bevisa det.

MINERAL SPRINGS SANATORIUM

DEPT. 1 WINNIPEG, MAN.

FARMARE!

Sänd Eder säd i år till

ADANAC GRAIN COMPANY, LTD.

Ni kan vara säker på reell behandling.

Vår 30 års erfarenhet i spannmålsaffären står till till Eder tjänst.

Vi äro "Licensed and Bonded".

Sänd eder nästa vagnslast märkt:

Notify:

ADANAC GRAIN COMPANY, LIMITED.

1203 Union Trust Bldg., Winnipeg, Man.

EN NY OCH UNDERBAR UPPTÄCKT

Efter tio års hårt arbete och experimentering har prof. D. Motturas upptäckt ett botemedel, sammansatt i form av ett liniment, garanterat att bota det mest obstinata fall av den förfärliga

REUMATISMEN

och som kan nås av alla.

Varför betala doktorsräkningar och resor till speciella klimat, då ni kan botas hemma? Det felar aldrig och ger genast lindring.

PRIS: $1.00 PER FLASKA.
Postporto och krigsskatt 15c. extra.

Motturas Liniment Co.
Ensamdistributör för Canada
Dept. 14, Box 1424
WINNIPEG, MAN.

SIMPSON-HEPWORTH COMPANY, LTD.

208 GRAIN EXCHANGE, WINNIPEG.

SNABB PÅLITLIG LICENSED BONDED

Speciell uppmärksamhet vid gradering och dockage.

ATT SÄLJA FARMARENAS VAGNAR ÄR VÅR AFFÄR.
SONEN:—"Säg, pappa, denna last fyller vagnen".
FARMAREN:—"Well, James, tillsäg agenten att sända det till Simpson-Hepworth Co. — och därmed är allt besvär över."

Copenhagen

TUGG-TOBAK

Gjord af den mest utvalda, rika, saftiga bladtobak — garanterad absolut ren.

Detta är asken, som gifver eder världens bästa tuggtobak.

HOS ALLA HANDLARE.